

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัญหาและความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพ การศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับปัญหาและเปรียบเทียบปัญหา การประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัยและจำแนกตาม สถานภาพการปฏิบัติงาน และศึกษาระดับความต้องการพัฒนาและเปรียบเทียบความต้องการ พัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัยและ จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัญหาและความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพ การศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา โดยยึดหลักการประกันคุณภาพการศึกษา ตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ตามเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยพลศึกษา 8 มาตรฐาน คือ 1) ด้านปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านกิจการนักศึกษา 4) ด้านการวิจัย 5) ด้านการบริการชุมชน 6) ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 7) ด้านการบริหารและการจัดการ 8) ด้านระบบและกลไกการ ประกันคุณภาพ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปของวิทยาลัย พลศึกษา ปีการศึกษา 2547 จำนวน 17 แห่ง รวมทั้งสิ้น 933 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปของวิทยาลัย พลศึกษา ปีการศึกษา 2547 จำนวน 17 แห่ง ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มตามระดับชั้น (stratified random sampling) จำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัยและสถานภาพการปฏิบัติงาน โดยใช้ เกณฑ์สัดส่วนของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 274 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานที่ตั้งของวิทยาลัยพลศึกษาและสถานภาพการปฏิบัติงาน ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา ใน 8 ด้าน คือ 1) ด้านปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านกิจการนักศึกษา 4) ด้านการวิจัย 5) ด้านการบริการชุมชน 6) ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 7) ด้านการบริหารและการจัดการ 8) ด้านระบบและกลไกการ

ประกันคุณภาพลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ตามแนวของลิเคอร์ท (Likert)

การพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ใช้วิธีการตรวจสอบความเที่ยงตรง (validity) และความครอบคลุมของเนื้อหา และนำไปทดลองใช้ (try-out) กับข้าราชการทั่วไปที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยวิธีหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item- Total Correlation) นำแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกยอมรับได้มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของครอนบาค (Cronbach)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษา รวม 17 แห่ง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ แล้วนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์และให้น้ำหนักคะแนนตามที่กำหนดไว้ แล้วนำไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 7.5 ของสำนักสถิติมหาวิทยาลัยบูรพา โดยหาค่าเฉลี่ย (mean) และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของปัญหาและความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัยและจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) ของปัญหาและความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา 4 ภาค ค่าคะแนนที (t-test) แบบ Independent ของปัญหาและความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง 7 ด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการวิจัย ด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริการชุมชน

1.1 ภาคเหนือมีปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้านและอยู่ในระดับปานกลาง 7 ด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการวิจัย ด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริการชุมชน

1.2 ภาคกลางมีปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้านและอยู่ในระดับปานกลาง 7 ด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการวิจัย ด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริการชุมชน

1.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้านและอยู่ในระดับปานกลาง 7 ด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการวิจัย ด้านการบริหารการจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

1.4 ภาคใต้มีปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการวิจัย ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริการชุมชน

2. ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้านและอยู่ในระดับปานกลาง 7 ด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการวิจัย ด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริการชุมชน

2.1 ผู้บริหาร มีปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการวิจัย ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริการชุมชน

2.2 ข้าราชการทั่วไป มีปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับ

ปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้านและอยู่ในระดับปานกลาง 7 ด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการวิจัย ด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริการชุมชน

3. เปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัย โดยรวมและรายด้าน พบว่าผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปในวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัย มีปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. เปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้านพบว่าผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปในวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน มีปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกด้าน ยกเว้นด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

5. ความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัยโดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการวิจัย ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริการชุมชน

5.1 ภาคเหนือมีความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ ด้านการวิจัย ด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการบริการชุมชน

5.2 ภาคกลางมีความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการวิจัย ด้านปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ ด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการบริการชุมชน

5.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา

โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับ แรกเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการบริการชุมชน

5.4 ภาคใต้มีความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับ แรกเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการวิจัย ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการบริการชุมชน

6. ความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการวิจัย ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการบริการชุมชน

6.1 ผู้บริหาร มีความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 7 ด้าน ปานกลาง 1 ด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการวิจัย ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการบริการชุมชน

6.2 ข้าราชการทั่วไป มีความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ด้านการวิจัย ด้านปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ ด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการบริการชุมชน

7. เปรียบเทียบความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัย โดยรวมและรายด้าน พบว่าผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปในวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัย มีความต้องการในการพัฒนาการประกันคุณภาพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

8. เปรียบเทียบความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน พบว่าผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปในวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน มีความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพ

การศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกด้าน ยกเว้นด้านกิจการนักศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

อภิปรายผล

การผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบระดับปัญหาและผลการเปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัย และจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน และทราบระดับความต้องการพัฒนาและผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัยและจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน ซึ่งสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องจากการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา เป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นที่ทุกคนต้องศึกษาหาความรู้ และให้ความสำคัญในการปฏิบัติงานเพื่อเข้าสู่ระบบการประกันคุณภาพทางการศึกษาเพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด และได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจ พึงพอใจแก่ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคม ว่าผู้จบการศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด เป็นเครื่องมือในการรักษาคุณภาพให้ได้มาตรฐานการศึกษาของชาติ ทำให้ทุกสถาบันการศึกษามีมาตรฐานคุณภาพการศึกษาที่เท่าเทียมกัน โดยหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษา ตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงานและตรวจสอบผลการดำเนินงานตามภาระ รับผิดชอบ อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้และเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิ สุวรรณปาล (2542, หน้า 125) ซึ่งพบว่า ปัญหาการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีปัญหาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ คารณิ รัตนภาณี (2544, หน้า 160) ซึ่งพบว่าปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศรี หวังดี (2541, หน้า 15) ที่ได้ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของครู โรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี พบว่าโดยภาพรวมแต่ละองค์ประกอบมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงทิพย์ แก้วแสนสุข (2545, หน้า 64) พบว่า ปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนเทศบาล จังหวัดฉะเชิงเทรา

โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาอยู่ในระดับมาก 1 ด้านและอยู่ในระดับปานกลาง 7 ด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการวิจัย ด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริการชุมชน ซึ่งด้านการวิจัยที่พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากนั้นอาจเนื่องจากผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปของวิทยาลัยพลศึกษา ส่วนใหญ่ยังไม่เห็นความสำคัญของงานวิจัย มีความเห็นว่าการทำงานวิจัยยังไม่มีมาตรการที่ชัดเจน ทำก็ได้ไม่ทำก็ได้ ทั้งที่จริงแล้วงานวิจัยมีประโยชน์อย่างมาก สามารถพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ๆ แล้วยังช่วยในการแก้ไขปัญหาต่างๆ การวิจัยเปรียบเสมือนหัวรถจักรที่นำขบวนให้รถไฟแล่นไปได้ ฉะนั้นการวิจัยจะสามารถช่วยให้เราได้สร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อใช้ในการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี แต่การทำวิจัยบางครั้งต้องประสบกับปัญหาในเรื่องเงินสนับสนุนการวิจัย ที่มีขั้นตอนมากเกินไปและมีการตรวจสอบความถูกต้องของการใช้เงินมากกว่าจะมุ่งผลประโยชน์จากงานวิจัย โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงเงินอุดหนุนในการวิจัยให้เหมือนมีการใช้งบประมาณปกติ ทำให้เป็นอุปสรรคต่องานวิจัย ปัญหาของการทำงานวิจัยที่สำคัญ คือ อาจารย์ไม่มีเวลาในการทำงานวิจัยเนื่องมาจากมีภาระงานสอนมากเกินไป หรือเมื่อทำผลงานวิจัยก็เพื่อขอผลงานทางวิชาการ ทำให้งานวิจัยที่ปรากฏไม่มีคุณภาพ ไม่สามารถตอบสนองความต้องการในการแก้ปัญหาได้ นอกจากนี้ยังพบว่า วิทยาลัยพลศึกษาส่วนมาก ไม่มีทิศทางหรือวิธีการวิจัยที่ชัดเจน งานวิจัยมีลักษณะปลีกย่อย ไม่มีทีมวิจัย ต่างคนต่างทำ โดยเฉพาะผู้ที่ทำวิจัยใหม่ ๆ ขาดที่ปรึกษาในการทำวิจัยที่มีคุณภาพ ตลอดจนขาดผู้มีความรู้ความชำนาญในการทำวิจัยช่วยชี้แนะ และข้าราชการทั่วไปในวิทยาลัยพลศึกษาไม่ได้รับการพัฒนา ฝึกอบรมในเรื่องของการวิจัยอย่างถูกต้อง

2. เปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัยโดยรวมและรายด้านพบว่าผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปในวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัย มีปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) นั่นคือ ผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปในวิทยาลัยพลศึกษาจำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัย มีปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก วิทยาลัยพลศึกษาในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคได้รับข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและแนวปฏิบัติจากสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ พร้อมกันอย่างต่อเนื่อง และมีการประชุมชี้แจงในรายละเอียดต่าง ๆ ของการดำเนินงานในการประกันคุณภาพการศึกษาให้กับบุคลากร ได้มีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น จึงทำให้ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามสถานที่ตั้งไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงทิพย์ แก้วแสนสุข (2545, หน้า 67) พบว่า ปัญหาการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนเทศบาล

จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเขตที่ตั้งของโรงเรียน ทั้งในเขตเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรรณา แนนเชย (2543, หน้า 80) พบว่า ปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ จำแนกตามสถานที่ตั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค อยู่ในระดับปานกลาง

3. ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามสถานภาพ การปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปใน วิทยาลัยพลศึกษา ส่วนมากยังไม่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเพื่อเข้าสู่ระบบการประกัน คุณภาพทางการศึกษา เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่ ทั้งผู้บริหารและบุคลากรทั่วไปยังไม่เข้าใจในระบบ การปฏิบัติงานการประกันคุณภาพ อีกทั้งการจัดอบรมให้ความรู้ยังไม่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงาน วิจัยของ สยาม สุ่มงาม (2540, หน้า 55) ศึกษากระบวนการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ในโรงเรียนนาร่องของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี โดยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า มีการจัดอบรมบุคลากร คือผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับ การประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อนำไปถ่ายทอด ปัญหาที่พบ คือ การนำความรู้ไปถ่ายทอด ซึ่งส่วน ใหญ่ใช้วิธีการผนวกในงานปกติ มีน้อยแห่งที่ใช้การฝึกอบรมพิเศษ ทำให้ได้รับความรู้ไม่ชัดเจน แนวทางแก้ปัญหของจังหวัดด้านการถ่ายทอดความรู้และการมีส่วนร่วมของชุมชน ได้ดำเนินการ นิเทศด้วยการให้คำแนะนำและกระตุ้นการปฏิบัติงานของผู้บริหาร โรงเรียน ให้เร่งรีบดำเนินการ ตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศรี หวังดี (2541, หน้า 105) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของครู โรงเรียน เอกชนระดับประถมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและสอดคล้อง กับงานวิจัยของ เตือนใจ สิงห์คำ (2546, หน้า 82) พบว่าปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กิ่งอำเภอเกาะจันทร์ จังหวัด ชลบุรีโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ประเวศ โพนน้อย (2544, หน้า 81) วิจัยเรื่อง ปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการ ประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี พบว่ามีปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลางสอดคล้องกับงานวิจัยของ โอภาณณ์ พจนานุกาพ (2545, หน้า 103) พบว่า ปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การ ประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางสอดคล้องกับงานวิจัย ของ สมพร อูระเกตุ (2546, หน้า 61) พบว่า ปัญหาการประเมินภายในสถานศึกษาตามความคิดเห็น ของครู โรงเรียนเอกชน เขตอำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา อยู่ใน

ระดับมาก 1 ด้านและอยู่ในระดับปานกลาง 7 ด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการวิจัย ด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้าน ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริการชุมชน ซึ่งด้านการวิจัยที่พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากนั้นอาจ เนื่องจากผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปของวิทยาลัยพลศึกษา ยังไม่ได้รับการสนับสนุนการทำวิจัยเท่าที่ควร วิทยาลัยพลศึกษาไม่มีการกำหนดเกณฑ์ในการทำวิจัยที่ชัดเจน ด้วยเหตุนี้จึงอาจเป็นสาเหตุให้ผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปของวิทยาลัยพลศึกษา ไม่ทำงานวิจัย หรือมีการวิจัยน้อยมาก

4. เปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้านพบว่าผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปในวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน มีปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ทุกด้าน ยกเว้นด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) นั่นคือ ผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปในวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน มีปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพแตกต่างกันทั้งนี้เพราะผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปในวิทยาลัยพลศึกษา ได้รับรู้ในการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐานร่วมกัน และมีการร่วมมือกันในการปฏิบัติงาน โดยฝ่ายผู้บริหารมีบทบาทในการกำหนดนโยบาย จัดสรรทรัพยากร ออกคำสั่ง ติดตาม ควบคุม นิเทศ ประสานงานและรับรายงาน ในขณะที่ข้าราชการทั่วไปในวิทยาลัยพลศึกษามีหน้าที่หลักในการปฏิบัติงาน รับการประเมินผล รับการนิเทศ และรายงานผลการปฏิบัติงาน จึงได้รับทราบสภาพการปฏิบัติงานและปัญหาาร่วมกัน ประกอบกับวิทยาลัยพลศึกษา จะมีการจัดประชุมเป็นรายเดือน เพื่อแจ้งข่าวสาร ข้อมูล และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการแก้ปัญหาและหาแนวทางในการปรับปรุง พัฒนา สถานศึกษาร่วมกัน สอดคล้องกับ เสรี ลาซ โรจน์ (2543, หน้า 107) กล่าวว่า ในแต่ละโรงเรียนมีผู้บริหาร โรงเรียนเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดเพียงคนเดียวที่มีอำนาจที่จะตัดสินใจให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน แต่ในทางปฏิบัติ การที่จะให้ผู้บริหาร โรงเรียนบริหารงานแต่เพียงผู้เดียวย่อมเป็นภาระหนักเกินไปและไม่ประสบความสำเร็จได้ จำเป็นจะต้องมีการกระจายความรับผิดชอบให้แก่บุคลากรทุกคนในโรงเรียนช่วยกันปฏิบัติงาน โดยมีโครงสร้างการปฏิบัติงานที่เหมาะสม งานนั้นจึงจะประสบความสำเร็จได้ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร ดันเงิน (2544, หน้า 120) วิจัยเรื่องปัญหาการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแกลง จังหวัดระยอง จำแนกตามสถานภาพ โดยตำแหน่งพบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านโรงเรียนประสาน

ความร่วมมือจากทุกฝ่ายเพื่อพัฒนาโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขุม ดันกาญจน์ (2544, หน้า 61) เรื่องการศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานการโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มโรงเรียนศึกษาอาเนย์มหาราช สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สัตยชาติ ตาลชัย (2542, หน้า 142) ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา มีปัญหาโดยรวมทุกงานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือมีปัญหาโดยรวมทุกงาน ไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ โอภาสณ พจนานุกาพ (2545, หน้า 103) พบว่าปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 จำแนกตามสถานภาพ พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่เป็นกรรมการดำเนินงานการประกันคุณภาพ มีปัญหาโดยรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาวุธ เคนแสนโคตร (2544, หน้า 102) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี พบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นว่าคุณภาพการปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี โดยรวมทุกขั้นตอนไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิทยาลัยพลศึกษามีการประชาสัมพันธ์การประเมินภายนอกเพื่อสร้าง ความตระหนักก่อนการประเมินภายนอก แต่ไม่ได้รายงานผลการดำเนินงาน ประเมินผลและนำผลมาปรับปรุง และมีเพียงแผนการทบทวนระบบคุณภาพ ไม่มีรายงานการติดตามผลในการปรับปรุงระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน (เอกสารรายงานการประเมินคุณภาพภายในวิทยาลัยพลศึกษา ปิงปประมาณ, 2545, หน้า 21)

5. ความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปในวิทยาลัยพลศึกษา ได้ให้ความสำคัญในการปฏิบัติงานเพื่อเข้าสู่ระบบการประกันคุณภาพทางการศึกษา เนื่องจากกระแสสังคมมีการตื่นตัว เรือร้อมให้มีการปฏิรูปการศึกษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนและสังคมให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ คือเป็นคนมองกว้าง คิดไกล ตี มีคุณธรรม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคม มีวิจรรณญาณที่ดี เป็นคนที่มีคุณภาพ เข้าสู่ความเป็นมาตรฐานสากล อารุง จันทวานิช (2542, หน้า 79) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นวิธีการหรือกลยุทธ์ที่กำหนดแนวปฏิบัติหรือแนวทางในการดำเนินงานในการจัดการศึกษาที่เป็น

หลักประกันว่า นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและเป็นที่ยอมรับของสังคม เช่นเดียวกับ อารีรัตน์ วัฒนสิน (2542, หน้า 9) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นระบบที่สร้างความมั่นใจว่า สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาให้ได้คุณภาพตามปรัชญาที่กำหนด ซึ่งหากวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่ง ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาและได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา จะช่วยให้วิทยาลัยมีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและชุมชน ส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนมากขึ้น สร้างความมั่นคงให้กับกิจการของวิทยาลัยพลศึกษา จึงทำให้ความต้องการในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการวิจัย ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริการชุมชน ซึ่งด้านการวิจัยที่พบว่ามีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมากนั้นอาจเนื่องจากผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปของวิทยาลัยพลศึกษา อาจเห็นว่าความรู้เรื่องงานวิจัยที่มีอยู่เดิมมักเป็นองค์ความรู้เก่า ที่ได้ร่ำเรียนมานานแล้ว ไม่มีการปรับปรุงให้ทันสมัยหรือเข้ากับสถานะที่เปลี่ยนแปลง ดังนั้นความเป็นอาจารย์หรือผู้บริหารในสถาบันระดับวิทยาลัยต้องถ่ายทอดองค์ความรู้ต่าง ๆ ไปยังนิสิต นักศึกษา จะต้องเป็นผู้สร้างองค์ความรู้และสามารถปรับปรุงองค์ความรู้ที่มีอยู่ให้เข้ากับสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง และระดับการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศ สอดคล้องกับการศึกษาการวิจัยในมหาวิทยาลัยในประเทศสังคมนิยมอย่างประเทศโรมาเนีย เล็งเห็นความสำคัญของการวิจัยของคณาจารย์ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน โดยให้น้ำหนักงานวิจัยร้อยละ 65 ของการเรียนการสอน ร้อยละ 35 ผลงานวิจัยจะช่วยสนับสนุนการเรียนการสอนและเป็นการยกระดับฐานะของมหาวิทยาลัยให้เป็นแหล่งองค์ความรู้ที่มีระดับทัดเทียมกับประเทศอื่นในยุโรป (เอกสารรายงานการศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยในประเทศออสเตรียและประเทศโรมาเนีย, 2540)

6. เปรียบเทียบความต้องการในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัย โดยรวมและรายด้าน พบว่าผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปในวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัย มีความต้องการในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) นั่นคือ ผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปในวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามที่ตั้งของวิทยาลัย มีความต้องการในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า บุคลากรที่ปฏิบัติงานในสถานที่ตั้งของวิทยาลัยต่างกัน ไม่ได้เป็นตัวแปรสำคัญที่จะบ่งชี้ว่าจะต้องมีความต้องการในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาแตกต่างกันด้วย ทั้งนี้เนื่องจาก บุคลากรของวิทยาลัยพลศึกษา

ต่างก็มีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานเหมือนกัน คือต่างก็ทำหน้าที่สอน ซึ่ง เมธี ปิณฑนานนท์ (2525, หน้า 52) กล่าวว่า บุคคลที่ปฏิบัติภารกิจและบทบาทหน้าที่เดียวกันย่อมมีความคิดเห็นใกล้เคียงกัน และในส่วนของ การเข้ารับการอบรมการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา บุคลากรในทุกวิทยาลัยพลศึกษา ก็ได้เข้ารับการอบรมจากส่วนกลางเท่าเทียมกัน ทำให้ได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษา ไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ จำรูญ พรหมสุวรรณ (2533, หน้า 10) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการทำงานของศึกษาริการอำเภอในภาคใต้ของประเทศไทย พบว่า ศึกษาริการอำเภอในประเทศไทยที่ทำงานในเขตการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจในการทำงานไม่แตกต่างกันและสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธรรม สุขสว่าง (2533, หน้า 55) ได้ศึกษาขวัญของครูในโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญ ในจังหวัดสงขลา พบว่า ระดับขวัญของครูในโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญ ในจังหวัดสงขลา ที่สอนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ต่างกัน มีระดับขวัญไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับ ชื่น ฤทธิวงศ์ (2541, หน้า 67) ได้ศึกษาความต้องการของศึกษาริการอำเภอเกี่ยวกับการพัฒนาประสิทธิภาพ บุคลากรในสำนักงานศึกษาริการอำเภอในภาคใต้ของประเทศไทย พบว่า ศึกษาริการอำเภอที่ปฏิบัติงานในพื้นที่เขตการศึกษาต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรสำนักงานศึกษาริการอำเภอโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

7. ความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปในวิทยาลัยพลศึกษา มีความตระหนักและเห็นความสำคัญของการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งทุกฝ่ายต้องมีส่วนร่วม ดังที่ สิทธิชัย ลีวัฒนา (2534, หน้า 115) ได้สรุปว่า บุคลากรในโรงเรียนควรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของโรงเรียน ประชุม ปรีกษา วางแผนงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบได้ตรงกับความสามารถ และความต้องการของตนเอง มีโอกาสได้เสนอแนะข้อคิดเห็นต่างๆ รวมทั้งมีการร่วมมือในการเขียนรายงานการประเมินตนเองในการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน ซึ่งจะเป็นการผลักดันให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย ที่กำหนดร่วมกัน และการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นวิธีการไม่ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ทุกฝ่ายเกิดความมั่นใจ ขอมรับ เชื่อถือในคุณภาพการจัดการและการบริหารสถานศึกษาให้คงไว้ตลอดไป ผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปในวิทยาลัยพลศึกษา จึงมีความต้องการในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ มาริอา ตอวิเชียร (2538, หน้า 123) ได้สรุปว่า การพัฒนาบุคลากรมีประโยชน์ คือ ช่วยทำให้ระบบและวิธีการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ช่วยลดระยะเวลาของการเรียนรู้งานให้น้อยลง เป็นการกระตุ้นบุคลากรให้ปฏิบัติงานเพื่อความเจริญก้าวหน้า รวมทั้งช่วยให้บุคลากรมี

โอกาสได้รับความรู้ ความคิดใหม่ๆเท่าทันต่อความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 7 ด้าน ปานกลาง 1 ด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการวิจัย ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ และด้านที่มีค่าเฉลี่ย ต่ำสุดคือ ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งด้านการวิจัยที่พบว่ามีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมากนั้นอาจเนื่องจากผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปของวิทยาลัยพลศึกษา อาจเห็นว่าการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา ด้านการวิจัย เป็นสิ่งจำเป็นเป็นนโยบายหลักของทุกสถาบันซึ่งต้องมีการพัฒนาให้เป็นระบบ มีทิศทางการวิจัยที่ชัดเจนเพื่อให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพสามารถนำผลที่ได้ไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการบริหารงานของวิทยาลัยพลศึกษาต่อไป

8. เปรียบเทียบความต้องการในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน พบว่าผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปในวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน มีความต้องการในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน ยกเว้นด้านกิจการนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) นั่นคือ ผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปในวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน มีความต้องการในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านกิจการนักศึกษาแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากทั้ง ผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปของวิทยาลัยพลศึกษา มีความรู้และความเข้าใจในการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษา ตลอดจนได้ร่วมมือกันปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากต้นสังกัด จึงได้รับทราบแนวทางในการปฏิบัติงานและสภาพปัญหาต่างๆร่วมกัน นอกจากนั้น การดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษาของวิทยาลัย ยังใช้วิธีการประเมินจากเอกสารหลักฐานและการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานทั้งผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปของวิทยาลัยพลศึกษา เกิดความต้องการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับมากเพื่อต้องการให้มีความรู้ความเข้าใจ นำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ส่วนด้านกิจการนักศึกษา ผู้บริหารและข้าราชการทั่วไป มีความต้องการในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) อาจเนื่องมาจากงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นงานที่ผู้บริหารไม่ได้เป็นผู้ลงมือปฏิบัติเพราะเป็นงานที่ ครู-อาจารย์ เป็นผู้จัดทำรายละเอียดทั้งหมด ซึ่งในแต่ละงานต้องดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ รอบคอบ ส่วนผู้บริหารคอยตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ จึงทำให้ผู้บริหารและข้าราชการทั่วไปของวิทยาลัยพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาแตกต่างกันไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาวุธ

เคนแสนโคตร (2544, หน้า 12) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี พบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นว่าคุณภาพการปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี โดยรวมทุกขั้นตอนไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ สุวัฒน์ พรหมวัง (2544, หน้า 19) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร พบว่าโดยส่วนรวมของผู้บริหารและครูอาจารย์ โรงเรียนมีสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ด้านการวิจัย ทั้งข้าราชการทั่วไปและผู้บริหารวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่ง มีปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากและมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมากด้วย วิทยาลัยพลศึกษาและสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ จึงควรจัดให้มีการพัฒนาและฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องของการวิจัยอย่างถูกต้อง และหาทุนสนับสนุนส่งเสริมให้มีการวิจัยเพิ่มมากขึ้น
2. ด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ทั้งข้าราชการทั่วไปและผู้บริหารวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่ง มีปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรกวิทยาลัยพลศึกษาและสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ จึงควรจัดให้มีการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพให้ได้มาตรฐานและเป็นระบบสอดคล้องกับการดำเนินงานของสถานศึกษาและสามารถตรวจสอบได้อย่างเป็นรูปธรรม มีข้อกำหนดที่แน่นอนและชัดเจน
3. ควรจัดให้มีการพัฒนาการเรียนรู้ด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพให้กับบุคลากรทุกคนรวมทั้งดำเนินการนำเสนอวิธีการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพจากบุคลากรด้วย เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
4. ผู้บริหารมีปัญหาด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพน้อยกว่าข้าราชการทั่วไปในวิทยาลัยพลศึกษา ดังนั้นผู้บริหารวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่งจึงควรมีการจัดการอบรมสัมมนาเพื่อถ่ายทอดความรู้ด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพให้กับข้าราชการทั่วไป ในวิทยาลัยพลศึกษา ให้ความรู้ ความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษาด้านระบบกลไกการประกันคุณภาพเพิ่มมากขึ้น
5. ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารมีปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการจึงควรจัดให้มีการสัมมนา

ระหว่างผู้บริหารวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่งในด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้มีการระดมความคิดเห็น นำเสนอวิธีการและแนวในการจัดการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน ร่วมมือกัน แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นร่วมกัน

6. ด้านกิจการนักศึกษา ข้าราชการทั่วไปมีความต้องการพัฒนามากกว่าผู้บริหาร จึงควรจัดให้ข้าราชการเข้าไปมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจการนักศึกษา ตามความสนใจของข้าราชการแต่ละคน พร้อมทั้งกำหนดนโยบายและงบประมาณในการดำเนินการให้

7. ด้านการบริการชุมชน มีปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในอันดับสุดท้ายและมีความต้องการพัฒนาอยู่อันดับสุดท้ายเช่นกัน

8. ภาคเหนือมีความต้องการในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาด้านปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ อยู่ในระดับมาก แสดงว่าทางภาคเหนือยังขาดความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ ซึ่งเนื้อหาดังกล่าวจะเป็นนามธรรมจึงควรมีการจัดกิจกรรมร่วมกัน เพื่อพัฒนาแนวคิดของบุคลากรให้เกิดความเข้าใจในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และสามารถเปลี่ยนจากสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรม ที่สามารถกำหนดรูปแบบ แผนการดำเนินงาน โครงการ ที่สามารถปฏิบัติได้จริง

9. ภาคกลางและภาคใต้ มีความต้องการในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการวิจัยอยู่ในระดับมาก จึงควรสนับสนุน ส่งเสริมให้ความรู้เรื่องการวิจัยในด้านต่าง ๆ ให้แก่บุคลากร และนำการวิจัยที่ได้มาดำเนินการเผยแพร่และพัฒนาการประกันคุณภาพ

10. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความต้องการในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก จึงควรส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งอบรม สัมมนา จัดกิจกรรมให้ความรู้ใหม่ ๆ แก่ผู้บริหารและบุคลากร เช่น จัดอบรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อที่จะได้นำความรู้ที่ได้ไปดำเนินการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา